

1 ועל-אחת-כמה-וכמה כאשר עניני המעלה שבזה חסרים, ואילו הענינים הקשורים עם עולם הזה הם
 2 בתקפם – הרי בוודאי שצריכה להיות שמירה וזהירות יתירה.

3 וכשם שהדברים אמורים בנוגע לתענוג בעניני אכילה, כן הוא גם בנוגע לתענוג שבאמירת דבר-צחות
 4 ("א גלייך-ווערטל"), או בביטול הזולת (תמורת ביטול עצמו...), אשר, אם בכל הזמנים צריכים להזהר
 5 מזה, על-אחת-כמה-וכמה בשעה שנמצאים בתנועה של התפשטות איזו שתהיה, אפילו מצד הקדושה,
 6 שאז עלולה לבוא תנועה של התפשטות בעניני נפש הבהמית, כמובן מסיפור הנ"ל.

7 מו. וסיפור זה אינו סיפור דברים בעלמא, אלא גם הוראה:

8 לאחרי שכ"ק אדמו"ר נשמתו-עדן עזר את החסיד הנ"ל והעיר לו ששוכח הוא שאוכל "גריקענע
 9 קאָשע", ונמסר הדבר לדורותיו אחריו – יכול כל אחד להזכיר זאת לעצמו, היינו, שהתענוג שלו בעניני
 10 אלקות עד לכלות הנפש, יורד ומתלבש (ובא ממנו המסובב) בתענוג של נפש הבהמית באכילת "גריקענע
 11 קאָשע", ואינו עושה דבר להגביל את התענוג שלא יומשך בענינים תחתונים.

12 וככל הענינים דתורת החסידות, ניתן גם ענין זה באופן שיוכלו לפעול זאת, מתוך שמחה וטוב לבב,
 13 בקו של להרבות אור – שאפילו מעט אור דוחה הרבה חושך²¹⁰, ועל-אחת-כמה-וכמה הרבה אור –
 14 שניתן כח לכל המקושרים והשייכים, שכאשר יזכירו לעצמם פתגם זה, יועיל הדבר למנוע את ההתפשטות
 15 של "פלשתים" ד'לעומת-זה'²¹¹, ואפילו את ההתפשטות של "פלשתים" שבאמצע, בין קדושה
 16 ל'לעומת-זה',

17 וישתמשו בבארות של יצחק שלא סתמום פלשתים²¹², שהם הבארות שנמשכו ב"מעיינות מים חיים"
 18 של פנימיות התורה, שעל-ידם באים לבאר השלישית, עליה נאמר²¹³ "ויקרא שמה רחובות כי עתה הרחיב
 19 ה' לנו ופרינו בארץ", וכמו שכתב הרמב"ן²¹⁴ דקאי על בית המקדש השלישי שאין אחריו גלות, בגאולה
 20 האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, בקרוב ממש.

21 [כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן ניגון אדמו"ר מהורש"ב – ניגון הכנה, ואחר-כך צוה לנגן ניגון
 22 אדמו"ר ה'צמח צדק'].]

* * *

23 מז. כיון שיתכן שיש כאלו שיש להם טענות כו' – אזי העצה היא שאבטא זאת בעצמי בדיבור, כדי
 24 להקל ולהחליש את הטענות:

25 מצינו בגמרא²¹⁵ בנוגע לפרנס שמטיל אימתו על הציבור, שיש על זה עונש מאויים.

26 אבל, אין זה שייך לענינו, שהרי: (א) אינני "פרנס". (ב) אינני "מטיל אימה", (ג) לא אשלח אחר-כך
 27 שוטר לתבוע מה שהתחייבו, (ד) לא הכרזתי את הסכומים, אלא רק אמרתי כמה פעמים ככה צריך כל
 28 אחד ליתן, ומכאן ואילך תלוי הדבר בבחירתו החפשית של כל אחד, ואם יתן כפליים ממה שהכרזתי –
 29 תבוא עליו ברכה, והקב"ה יתן לו כמה פעמים ככה בכל המצטרך לו ולבני ביתו.

30 והעיקר – שהנתינה תהיה בשמחה, שכן, נוסף על המבואר בחסידות²¹⁶ שכל הענינים דתורה עבודה
 31 וגמילות חסדים צריכים להיות בשמחה ובטוב לבב דוקא, הרי יש ענינים שהציווי אודותם נתפרש בכתוב,
 32 ואין צורך ללמוד זאת מדברי סופרים בלימודים שונים. ובנידון-דידן, מקרא מלא דיבר הכתוב²¹⁷ בנוגע
 33 לצדקה: "ואל ירע לבבך בתתך לו"!

(210) תניא פ"ב (יז, א). חובת הלבבות שער יחוד המעשה
 פ"ה. ועוד.
 (211) ראה תו"א בשלח סא, ג. תו"ח תולדות קמג, ג ואילך.
 (212) ראה תו"א ותו"ח ר"פ תולדות.
 (213) תולדות כו, כב.
 (214) שם, כ.
 (215) ר"ה יז, א.
 (216) ראה תו"מ סה"מ חשון ע' רעט. אלול ס"ע רמא ואילך.
 וש"נ.
 (217) פ' ראה טו, יו"ד.